

Ny abc- och bilderbok : med berättelser om djur.

Stockholm : Bonnier
1869

EOD – Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 10 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400-till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
- Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
- Skriv ut enstaka sidor eller hela boken.
- *Sök:* Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
- *Klipp & klistra:* Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkoren på svenska: <http://books2ebooks.eu/odm/html/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 30 bibliotek från 12 europeiska länder denna service.

Mer information finns tillgängliga via <http://books2ebooks.eu> alla boken.

- <http://search.books2ebooks.eu/>

NY

och

BILDER-BOK,

med berättelser om djur.

I. Vilda djur.

STOCKHÖLM.
ALBERT BONNIERS FÖRLAG.

Pris: 75 öre.

1869.

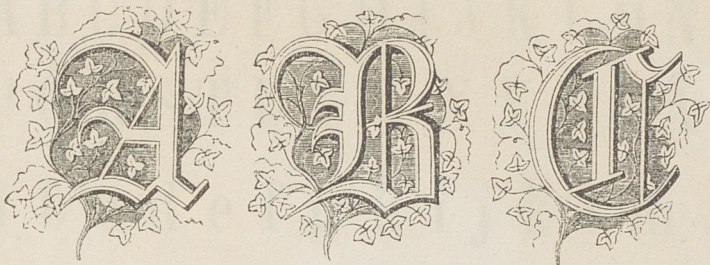
Kungl. Biblioteket
STOCKHOLM

Unders.
Ab-böck.

NY

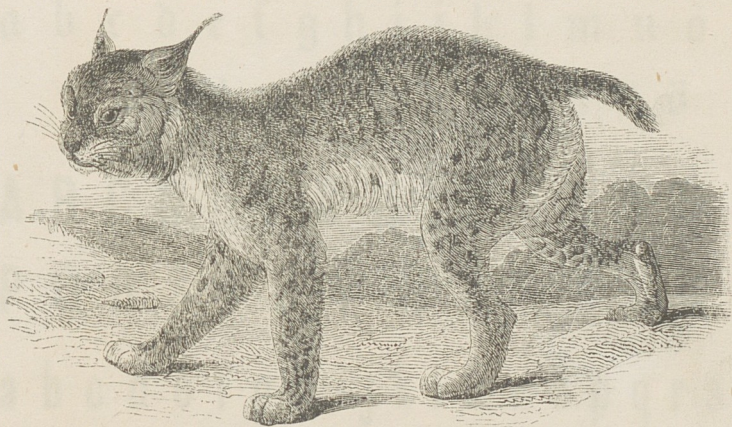

och

BILDER-BOK,

Med berättelser om djur.

I. Vilda djur.

Loen.

STOCKHOLM.
ALBERT BONNIERS FÖRLAG.

1869

ABCD EFGHIJKLMO
PQRSTU VWXYZ AA
a b c d e f g h i j k l m n
o p q r s t u v w x y z
A B C D E F G H I J K L M N O
P Q R S T U V W X Y Z A A
a b c d e f g h i j k l m n o p q r s t u v w x y z

STOCKHOLM.

ALB. BONNIERS BOKTRYCKERI, 1869.

A B C D E F G H I J K L M N O

P Q R S T U V W X Y Z Å Ä Ö

a b c d e f g h i j k l m n

o p q r s t u v w x y z å ä ö

—•••••—
A B C D E F G H I J K L M N

O P Q R S T U V W X Y Z

a b c d e f g h i j k l m n o p

q r s t u v w x y z å ä ö

—•••••—
A B C D E F G H I J K L M N O

P Q R S T U V W X Y Z Å Ä Ö

a b c d e f g h i j k l m n o p q r s t

u v w x y z å ä ö — . : , ; ! ? - ' ()

—•••••—

A B C D E F G H I J K L M N O
P Q R S T U V W X Y Z Å Ä Ö

A B C D E F G H I J K L M N O
P Q R S T U V W X Y Z Å Ä Ö
a b c d e f g h i j k l m n o p q r s t
u v w x y z å ä ö

Α Β Γ Δ Ε Ζ Η Θ Ι Κ Λ Μ Ν Ο Π Ϛ ϛ Ϝ
ϝ Ϟ ϟ Ϡ ϡ Ϣ ϣ Ϥ ϥ Ϧ ϧ Ϩ ϩ
α β γ δ ε ζ η θ ι κ λ μ ν ο π Ϛ ϛ Ϝ
ϝ Ϟ ϟ Ϡ ϡ Ϣ ϣ Ϥ ϥ Ϧ ϧ Ϩ ϩ

A B C D E F G H I J K L M N O
P Q R S T U V W X Y Z Å Ä Ö

A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S
T U V W X Y Z Å Ä Ö
a b c d e f g h i j k l m n o p q r s t u v w x y z å ä ö

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 50 100 500 1000
I II III IV V VI VII VIII IX X L C D M

ba bal	bå båk	bo bok	fa fat
fo fot	fö föl	pa par	pi pik
la lat	lä läs	ne ned	dy dyr
da dag	då dåd	du duk	gå går
gu gul	po por	re rep	ro rot
rö röd	sö söt	sy syr	ju jul
mu mul	få får	kå kål	ko kor

All fal	år wår	en ren	ut tut
ep rep	id lid	öd röd	ot mot
yn syn	yl fyl	am lam	ås lås
ur mur	es hes	af waf	yr syr

all fall	att satt	ack lack	kal kall
vin vinn	upp tupp	lön lönn	att katt
ägg hägg	lys lyss	väg vägg	söt sött
dag dagg	drag dragg	ort fort	ätt sätt

<i>Att</i>	<i>Bad</i>	<i>Carl</i>	<i>Dig</i>	<i>Ek</i>	<i>Fal</i>	<i>Gud</i>
<i>Hop</i>	<i>Id</i>	<i>Jul</i>	<i>Kor</i>	<i>Lat</i>	<i>Mur</i>	<i>Nys</i>
<i>Ok</i>	<i>Pil</i>	<i>Qval</i>	<i>Ros</i>	<i>Sot</i>	<i>Tak</i>	<i>Ur</i>
<i>Ve</i>	<i>Wät</i>	<i>Yr</i>	<i>Zon</i>	<i>Ås</i>	<i>Ät</i>	<i>Ök</i>

D=tro	D=wis	D=störd	G=wig
Di=a	Ro=a	Lö=a	Ny=år
Får=hus	Får=tyg	Mål=ro	Bön=bot
Lef=fat	Mat=jal	Par=wis	Lod=rät
Men=lös	Wal=nöt	Sol=ros	Alm=rot

O=möj=lig	O=lag=lig	O=be=redd
Bi=dra=ga	Ny=års=dag	För=blek=na
All=var=sam	Qvälls=mål=tid	Miss=hag=lig
Pil=kast=ning	Tak=lägg=ning	Tro=hets=ed
Näs=vis=het	Ren=lig=het	Väl=be=hag
Val=nöt=skal	Plog=red=skap	Hus=hålls=bok

af=last=nings=plats
 ce=der=ol=ja
 fäst=nings=wal=lar
 hög=tids=dräg=ter
 lands=för=wis=ning
 ny=års=hög=tid
 pro=to=fol=ler
 fam=man=lef=nad
 ung=doms=if=wer
 älf=lings=nö=jen

bo=ffaps=be=te
 ef=ter=lå=ten
 ge=nom=ffin=lig
 fär=leks=full=het
 mas=ug=nar=na
 o=be=wis=lig
 rifts=för=derf=lig
 tull=tjen=ste=man
 werlds=om=seg=ling
 öf=wer=sätt=ning

and=ungs=jagt=hun=dar=ne
 gå=sta=buds=nö=je=na
 un=der=vis=nings=an=stalt

ce=re=mo=ni=er=na
 na=tur=kun=nig=he=ten
 ör=logs=flot=tor=na

Bar-nets bön för si-na för-äld-rar.

O Gud, väl-sig-na med din nåd
 Min fa-der och min mo-der!
 Upp-lys dem med ditt hel-ga råd;
 Var de-ras sköld och ro-der!
 Be-va-ra dem och allt vårt hem
 Och lär oss ly-da, äl-ska dem
 Som dy-ra-ste kle-no-der.

Bar-nets bön för si-na sy-skön.

Vi ä-ro gre-nar af en stam,
 Vi ä-ro sy-skön kä-ra.
 Så låt oss gå för-en-ta fram
 I en-drägt och i ä-ra.
 Be-va-ra oss för split och kif,
 Och låt oss i vårt he-la lif
 Hvar-and-ras sor-ger bä-ra.

G u d.

Gud är stor. Gud är god. Han har sfa-pat him-me-len. Han
 har sfa-pat haf-wet. Han har sfa-pat jor-den. Han har sfa-pat dig.
 Tac-ka Gud. Frukt-a Gud. Älf-a Gud. Lyd hans bud. Gud wa-re
 lof-wad.

Fä-der-nes-Lan-det.

O Gud, be-wa-ra vårt fä-der-nes-Land
 Vårt dy-ra äl-ska-be hem!
 Vår fred-li-ga bygd, vår lug-na strand,
 O Gud be-skyd-da dem!
 Vår mo-ders hyd-da, vår fa-ders gård,
 Vår barn-doms wag-ga, vår ung-doms vård,
 Be-skrä-ma dem med din hand!
 Be-wa-ra vårt fo-ster-Land!

Bar-net.

Ef-ter Gud har ska-pat allt, har han ska-pat mig med.
 Visst är jag blott ett barn; men jag vet lik-väl, att jag
 är mer än en hund el-ler en häst.

Men hvad har då ett barn fått mer än en häst el-ler
 en hund? Stå och gå kan en hund och en häst li-ka bra
 som du. Du kan ic-ke sprin-ga så fort som de. De ha
 syn och lukt och smak lik-som du. De ä-ta li-ka bra med
 sin mu-le, som du med din mun. Hvad är det då, som
 de ic-ke haf-va? Tänk ef-ter, så vet du det nog.

Tänk först, ta-la se-dan.

Per sa-de en gång till sin lil-la bror An-ders: "Nu
 skall jag ge dig nå-got att fun-de-ra på? Der sut-to 15
 sparf-var i ett träd, men så kom en man, som sköt 7 af
 dem; hur mån-ga sut-to då kvar i trä-det?" — "8", sva-
 ra-de An-ders, u-tan att be-tän-ka sig län-ge. "Nej," sa-de
 Per; "der satt in-gen kvar, för de and-ra flö-go bort al-le-
 sam-mans; det kan du väl för-stå."

Hvart skall du gå lil-la fän-ta?

"Hvart skall du gå
lil-la fän-ta?" —

"Sta och plo-cka nöt-ter,
kan du tän-ka!" —

Du räk-ker in-te opp,
lil-la fän-ta! —

"Jag sti-ger på en sten,
kan du tän-ka!" —

"Du fal-ler der-vid ner
lil-la fän-ta!" —

"Jag hål-ler fast i gren,
kan du tän-ka! —

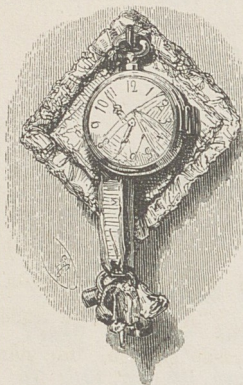
Ord-språk.

1. Brändt barn skyr el-den.
2. Hung-rig ma-ge är bä-sta kock.
3. Mån-ga bäc-kar små gö-ra en stor å.
4. När kat-ten är bor-ta, dan-sa råt-tor-na på bor-det.
5. Som man bäd-dar, så får man lig-ga.

In-gen.

Det var en gång en li-ten o-ly-dig pilt. Hans far ha-de ett fick-ur hän-gande på wäg-gen öf-wer en sof-fa, och pil-ten var till-sagd att ic-ke rö-ra u-ret. Men pil-ten var o-ly-dig, och när han en dag

un=der fa=derns från=wa=ro ned=ta=git u=ret att le=ka der=med, rå=ka=de han att slå jön=der gla=set. Strax häng=de han för=fä=rad u=ret till=ba=

fa på sin plats, lät=jan=de wid fa=derns hem=komst som om in=gen=ting skett. Men fa=derm märk=te ge=naft so=nens öf=ver=trä=del=se och spör=de ho=nom till. Då sva=ra=de pil=ten, att in=gen sla=git jön=der ur=gla=set. "Ja=så, skaf=fa du mig re=da på in=gen då," sa=de fa=derm, som sat=te den lil=le lju=ga=ren i en stunds mörk ar=rest. Pil=ten war mörk=rädd och be=straff=nin=gen gjor=de ho=nom godt.

Se=dan sök=te han ald=rig lju=ga sig fri. Han ha=de sett nå=gon=ting få fas=ligt i mörk=ret. Han ha=de sett in=gen; och att se in=gen är det=sam=ma som att se ga=star och spö=ken.

Jon Blund.

I him=me=len bor Jon Blund så säll,
Till jor=den fly=ger han ned hvar qväll.

Han kom=mer så tyst i kam=ma=ren in,
Der gos=sen sit=ter med ro=sen=kind,

Och lyss=nar på sa=gan, som ho=nom för=nö=jer;
Jon Blund sig öf=ver hans skuld=ra bö=jer.

Då ser han i dröm=mar=nes ri=ke in,
Men lyss=nar än=nu med upp=märk=samt sinn'.

Jon Blund så kys=ser den lil=les mun,
Och gos=sen slum=rar i sam=ma stund.

Nu lyf=ter Jon Blund de lät=ta vin=gar;
Till an=dra små barn han söm=nen bringar.

Ord-språk.

1. Bät-tre ti-ga än il-la ta-la.
2. Den som är god nog, är vac-ker nog.
3. Ef-ter regn kom-mer sol-sken.
4. Hjelp dig sjelf, så hjel-per dig Gud.
5. Hög-mod går för fall.

Far står vid rod-ret.

Ett skepp ka-sta-des af stor-men om-kring på haf-vet. Till och med de ra-ska-ste och mest här-da-de sjö-män blef-vo för-skräck-ta. En-dast kap-te-nens åt-ta-å-ri-ge son var lugn. "Är du ic-ke rädd Ja-kob?" frå-ga-de nå-gon ho-nom. "Nej," sva-ra-de gos-sen, "far står ju vid rod-ret." Ett vac-kert ord i en sons mun.

Gåtor och frågor.

1. Hur kan man skrifva "torrt gräs" med *två* bokstäfver och fruset vatten likaledes med *två* bokstäfver?
2. Skrif knuten hand med *fem* bokstäfver.
3. Hvad är det, som jemt går och aldrig hinner till dörren?
4. Hvilka äro de kortaste ord som börja med *ö* och *å*?
5. Hvad är det som blir större, ju mer man tar derifrån?
6. Hvad är det du har på höger hand, då du far från Stockholm till Södertelge och äfven på höger hand, då du far hem igen?
7. Känner du en hvit tunna utan sprundhål, med endast ett rum och två slags dricka?
8. Hvilka soldater dö aldrig?
9. Huru många söm behöfver en fullständigt skodd häst?
10. Innan man vet det, är det något; men när man vet det, är det icke hvad det var.

Res-kam-ra-ter-na.

Hvar-för grym-tar du? Håll upp med gri-net.
 Så sa-de få-ret åt det fe-ta svi-net,
 Som led-des skri-kan-de med myc-ket tvång
 Till her-re-går-den fram på sam-ma gång.
 Visst må jag grym-ta. Så nu svi-net sva-rar.
 Du, kä-ra res-kam-rat, ditt hull be-va-rar.
 Dig tar man i sin famn. Så med en sax
 Man klip-per bort din ull. Fri är du strax.
 Mig stac-ka-re, som du-ger blott till skin-ka,
 Tar slag-ta-ren om-hand. Visst må jag kin-ka.
 Jag ger mitt hull. Du ger din ull, kam-rat.
 I mor-gon är jag fläsk på hus-bonds fat.

Här-dan-de kropps-öf-nin-gar.

Ma-la salt.

Två gos-sar el-ler flic-kor fat-ta hvar-and-ras händer så-som till dans. Se-dan lu-ta de sig bak-åt, så långt de kun-na, och sur-ra ha-stigt om-kring med kor-ta steg.

Vä-ga salt.

Två gos-sar stäl-la sig med ryg-gar-na vän-da mot hvar-and-ra och upp-lyf-ta hvar-and-ra skif-te-vis så, att den lyf-te efter hvar-je lyft-ning hvi-lar på den and-res rygg.

Dra-ga kaf-vel.

Två gos-sar sät-ta sig på golf-vet midt-emot hvar-and-ra, så nä-ra, att hvar-de-ras föt-ter stöd-jes e-mot den and-res. Se-dan fat-ta de med hän-der-na om en kaf-vel och sö-ka lyf-ta hvar-and-ra från golf-vet.

Täm-ja stu-tar.

Två gos-sar ta-ga ett rep, hvars än-dar blif-vit sam-man-knut-na, öf-ver si-na nac-kar och un-der sina ar-mar; läg-ga sig så fram-stu-pa på mar-ken med föt-ter-na vän-da mot hvar-and-ras, och kry-pa åt hvar-sitt håll, så-lun-da fre-stan-de att med re-pet dra-ga hvar den and-re från hans plats.

A-por-na.

Två gos-sar gin-go en dag i sko-gen. Den e-na ställ-de på mar-fen en kru-ka, som var full med rus-sin. Bå-da gos-sar-na, som wo-ro tröt-ta, som-na-de snart i mid-dags-wär-men.

Då klef-wo fle-ra a-por ned i-från trä-den. En af de små-la-ste fick lust till rus-si-nen. Hon stäck sin hand ut-i kru-kan. Der tog hon näf-wen full med rus-sin. Men kru-kans myn-ning var trång. A-pan, som in-ga-lun-da wil-le släp-pa sitt rof, fick ej han-den ut. Så sprang hon dra-gan-de med sig den tun-ga kru-kan. Gos-sar-na, som i det-sam-ma wak-na-de, fän-ga-de hen-ne lätt för hen-nes små-hets skull.

Då tänk-te den and-ra gos-sen up-på en list. Han drog af sig si-na stöf-lor. Se-dan drog han dem åter på. Se-dan drog han dem af å-ny-o. Der-ef-ter gin-go gos-sar-na bort ett sty-cke. A-por-na, som be-traf-tat dem i-från trä-den, wil-le här-ma gos-sen. En af dem drog up-på sig stöf-lar-na. I det-sam-ma kom-mo gos-sar-na till-ba-ka. Då wil-le den be-stöf-la-de a-pan sprin-ga sin väg. Men stöf-lar-na wo-ro allt-för o-be-qwä-ma. A-pan snaf-wa-de. A-pan föll. Så blef och-så hon fän-gad för sitt härm-nings-be-gär.

San-nin-gens per-la.

Du skö-na per-la från him-lens vår,
 Du ljuf-va stjer-na, du kla-ra,
 Som fal-lit ned, lik en eng-la-tår
 Till jor-dens mör-ker och fa-ra;
 Ack hel-ga san-ning lys du vår stig
 Och lär oss e-vigt att äl-ska dig,
 Så att Guds barn vi må va-ra!

Barnböner.

Swad nyttigt är, gif Gud att jag må lära,
 Beslita mig derhos om dygd och ära.
 Min ungdomstid ej nöta fåfängt bort;
 Det läras bör är drygt, men tiden fort.

Gud, som hafver barnen kär,
 Se till mig, som liten är.
 Hvert min verld och lycka vänder,
 Den står fast uti Guds händer.

Herrans Bön.

Fader vår som är i himmelen:

1. Helgadt varde Ditt namn!
 2. Tillkomme Ditt rike!
 3. Ske Din vilje, såsom i himmelen, så ock på jorden.
 4. Vårt dagliga bröd gif oss i dag!
 5. Och förlåt oss våra skulder, såsom ock vi förlåte dem oss skyldige äro!
 6. Och inled oss icke i frestelse!
 7. Utan fräls oss ifrån ondo!
- Ty riket är Ditt, och makten, och herrligheten, i evighet. Amen!
-

Herrans Välsignelse.

Herren välsigne oss, och bevara oss; Herren upplyse sitt ansigte öfver oss, och vare oss nådig; Herren vände sitt ansigte till oss, och gifve oss en evig frid; i Guds Faders och Sons och den Heliga Andas namn. Amen!

Djurens egenskaper.

Var som ett **lejon** tapper, ädelmodig.
 Men var ej liksom **tigern** grym och blodig.
 Haf **dufvans** oskuld. Var som **lammet** from,
 Men ej som **katten** falsk, som **åsnan** dum.
 Kryp ej som **hunden**; men som han var **trogen**.
 Var fri och glad som **fogelen** i skogen.
 Var klok, men icke bakslug som en **räf**.
 Var ej som **tjuren** envis, styf och sträf.
 Var båd' till själ och kropp så ren som **svanen**.
 Var stum som **fisken** uti oceanen
 Med andras hemligheter. Var så qvick
 Som **ekornn**. Ej af usel afund sprick
 Som **grodan**. Ej af **harens** rädsla skaka.
 Gå framåt, ej som **kräftan** går, tillbaka.
 Var ej som **vargen** glupsk, som **älen** hal,
 Som **svinet** osnygg. Bär ej i ditt tal,
 Som **ormen**, klufven tunga. Stig som **örnen**
 Mot skyn, och sof ej bort din tid som **björnen**.
 Var rask som **hästen**, ej som **snäckan** sen.
 Bär ej en prålig stjert på stygga ben
 Liksom **påfogeln**. Ej liksom **kalkonen**
 Dig kroma efter nyaste fasonen.

Var icke andras **apa**. Sök att läska.
 Som **biet** honung också ur det bäska.
 Arbeta, som **korallen** gör, ett verk
 För seklerna. — Allt detta, noga märk
 O menska, du, som herrskar i naturen!
 Så kan du lära mycket än af djuren.

Lejonet.

Se på lejonet! Det är så starkt och oförskräckt, att det blifvit kalladt "Djurens Konung".

Och likväl är det rytande lejonet endast en jättestor katt. Dess tänder, tassar, ögon och öron likna fullkomligt kattens. Det begagnar dem äfven på samma sätt; ty det ligger lika lugnt och tåligt på lur, och springer sedan liksom en katt på sitt rof och griper det med sina tänder och klor. (Se planschen N:o 2.)

Lejonet har en lång raggig man. Lejoninnan är betäckt med en glänsande pels af kort och tjockt hår, men har ingen man.

Lejonen borde kallas kattslägtets jättar, och de små kis-sarne dess dvergar.

De största lejonerna hafva sitt hem långt inne i de vilda bergen och på de stora slätterna i Afrika.

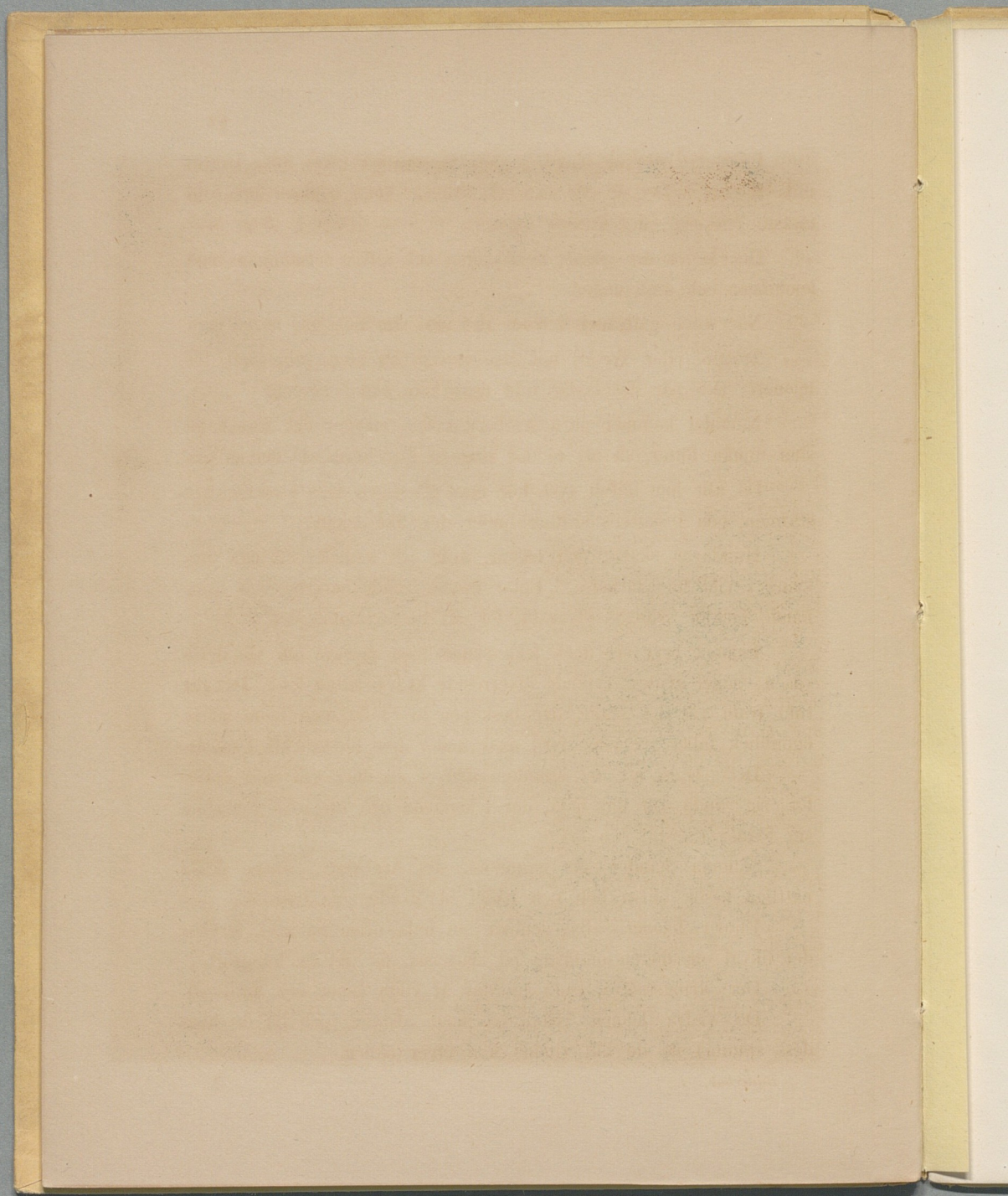
I Asien finnas äfven lejon, men de äro ej så stora och starka som Afrikas.

I norra Afrika lefver Araben i ständig fruktan för lejonet.

Som I väl veten, bo Araberna i tält; och när en viss mängd tält äro uppslagna bredvid hvarandra, bilda de en Arabisk by.

Det händer ofta, att ett lejon nattetid kommer och anfaller någon af dessa tält-byar.

Lejonets hem är bland bergen, kanske på tjugo eller trettio mils afstånd. Det är ett nätt och städadt hem, beläget bland de tätaste busksnår, det kunnat finna.

Der ligger det gömdt hela dagen och sofver tillsammans med lejoninnan och sina ungar.

När solen gått ned, lemnar det sin håla och går ut på jagt.

Trettio eller fyrtio mil äro endast en liten promenad för lejonet! Nu bär det nedåt från dess hem bland bergen.

När det kommer nära Arabernas tält, smyger det framåt på sina mjuka fötter, så att ej det ringaste ljud höres, då det nalkas.

Då allt har blifvit tyst hör man plötsligen dess förskräckliga stämma, och i nattens stillhet ljuder den likt åskan!

Hundarna skälla, och hästar, oxar och kameler springa omkring i vild förskräckelse. Eldar tändas rundt omkring och brinnande facklor svängas öfverallt, för att bortskrämma det.

Lejonet bryr sig dock icke synnerligen mycket om allt detta väsen; dånet af dess rytande öfverröstar hvarje annat ljud. Det går rakt fram till det ställe, der boskapen är ställd, och inom några ögonblick faller tre eller fyra oxar under dess förskräckliga ramar.

Det påstås, att det stundom drifver en eller två oxar framför sig ända till sin håla, der lejoninnan och ungarna vänta på sin föda. (Se pl. N:o 3.)

Sålunda händer det stundom, att Araberna genom dessa nattliga besök blifva helt och hållet beröfvade sina hjordar.

Ehuru lejonet sällan lemnar sin håla utom nattetid, stryker det likväl om dagen omkring på slätterna, då det är hungrigt.

Der kringströfva stora hjordar af vilda åsnor och antiloper.

De vädra lejonet redan på långt afstånd, och då de höra dess stämma ila de likt vinden hän öfver öknen.

I sin förskräckelse komma somliga af dem helt nära intill det ställe, der lejonet ligger doldt. Då lägger det sig på lur, dess ögon lysa och med ett språng rusar det på sitt rof.

Den resande och Lejonet.

En resande i Södra Afrika begaf sig en dag ut på en vandring. Då han kommit långt hemifrån, måste han gå öfver en vidsträckt slätt, hvarest han på afstånd varseblef ett lejon. Lejonet såg honom på samma gång och började att långsamt följa honom.

När mannen gick fort, gick lejonet fort; när han stannade, stannade lejonet! Mannen tänkte att lejonet ämnade följa honom, tills det blef mörkt och då rusa på honom.

Som han visste, att han ej kunde undfly lejonet, emedan detta sprang fortare än han, uttänkte han en plan att genom list undkomma det.

Han kom till ett högt berg, nedanför hvilket var ett bråddjup. Han kröp ned och gömde sig bakom en utskjutande klippa, hvarest lejonet icke kunde se honom. Nu tog han en gren, som han hittade bland stenarna, och satte sin rock och sin hatt på den, så att den såg ut som en menniska.

Han lyfte sedan upp käppen öfver klippan, bakom hvilken han var doldt.

Snart kröp lejonet smygande dit. I samma ögonblick det såg rocken och hatten, störtade det sig med häftigt språng öfver dem. Det hoppade rakt öfver stället, der mannen låg, föll ned bland stenarna och slog ihjel sig.

Vandraren var räddad och snart uppnådde han lyckligt sitt hem.

Androkles och Lejonet.

En mäktig och rik herre hade en tjänare som hette Androkles. Denne tjänare hade gjort ett fult och mycket elakt puts, och då han derföre fruktade för sin husbonde, sprang han derifrån och flydde öfver hafvet till ett alldeles fremmande land. Då han fick veta, att hans husbonde och herrskaren öfver det landet, till hvilket han flytt, voro rätt goda vänner, så tänkte han: om guvernören öfver landet utforskar mig, så skall han kanske åter-skicka mig till min fordna herre, och då är jag genast förlorad. Han begaf sig derföre till en helt och hållet ödslig och obebodd trakt af landet, dit aldrig någon menniska kom, emedan der uppehöll sig många vilda djur. Då det nu var mycket varmt, gick han att sätta sig i en håla, som han just då varseblef. Han hade icke varit der länge, förrän ett ohyggligt stort lejon kom in genom öppningen till hålan. Androkles blef helt förskräckt och tänkte: nu är det också slut med mig, ty lejonet skall säkert uppäta mig. Men då det vilda djuret helt vänligt och långsamt närmade sig till honom och framräckte sin tass, såg det ut som ville det helsa honom välkommen i sin håla. Androkles hemtade sig då något från sin första förskräckelse och märkte att lejonets tass var blodig. Han besåg den noggrannare och fann en mycket spetsig sten, som hade inträngt i lejonets fot. Han utdrog den och lejonet tycktes derefter ha mindre plågor och visade sig utomordentligt vänlig emot Androkles. Då nu lejonet någon gång gick ut ur hålan och fångade djur, för att stilla sin hunger, gaf det alltid Androkles ett stycke kött, på det att han också måtte få äta. Så lefde båda, Androkles och lejonet, en tid tillsamman. Men till slut blef ändock tiden något lång för Androkles, hvarföre han, en dag då lejonet var ute att hemta sig föda, begaf sig ur hålan, för att åter få vistas bland menniskor. Knappt hade han

kommit till en stad, förr än han blef upptäckt och återskickad till sin förra husbonde. Landshöfdingen hade länge ämnat göra Androkles' husbonde en rätt sällsynt skänk, och lät derföre fånga några unga lejon, som lefvande afskickades till honom. Domstolen beslöt, att Androkles skulle gå till döden, men lofvade skänka honom lifvet, om han ville kämpa mot lejonen och i striden döda dem. Androkles var nöjd med deras beslut, och blef kort der- efter förd till en stor, på alla sidor omsluten plats, och lejonen, som hans herre fått till skänks, blefvo lössläppta mot honom. Då kom ett stort fruktansvärdt lejon springande emot Androkles, betraktade honom mycket noga och smög sig slutligen helt vänligt till denne samt visste icke huru det skulle visa sin glädje. Snart igenkände också Androkles lejonet, ty det var detsamma, på hvilket han i hålan uttagit stenen ur foten, och som nu, af tacksamhet, icke tillfogade honom något illa. Domstolen skänkte derefter lifvet åt Androkles, och lejonet blef honom äfven skänkt, hvilket han kringförde till allmän åskådan i staden.

Tigern.

Tigern är liksom lejonet en verklig jätte-katt.

Han har ingen man, men hans kropp är öfverallt betäckt med svarta strimmor, såsom du kan se på taflan.

I Indien finnas stora ofruktbara sträckor, som endast äro bevuxna med höga, täta buskar och rör. Det är förnämligast på sådana ställen, som tigern har sitt tillhåll.

I motsats till lejonet, springer tigern så fort, att den snabbaste häst omöjligen kan upphinna honom. Både dag och natt är tigern på jagt efter rof.

När en armé marcherar nära ett ställe, der tigrar uppehålla sig, händer understundom att en tiger rusar fram.

Med ett förskräckligt skri kan han gripa en man och bära honom bort, innan några åtgärder kunna vidtagas, för att rädda honom.

Hafven I någonsin tänkt på hvad murrhåren göra katten för nytta? Lejonen hafva stora murrhår likasom tigrarna och alla andra djur, hvilka tillhöra kattsläktet.

När I påträffen något djur med murrhår liksom katten, kunnen I vara öfvertygade om, att detta djur är danadt att sakta smyga omkring bland grenarna och täta buskar.

Vid minsta känsel i sina murrhår, vet tigern att någonting är i hans väg, och huruvida det kan göra för mycket buller och skrämma hans rof, då han smyger sig fram.

För några år sedan gingo några engelska officerare ut på jagt.

Då de efter förrättadt värf begåfvo sig hem, funno de i småskogen en liten tigerunge.

De togo den med sig och bundo den fast vid sitt tält.

Den sprang och lekte deromkring till allas förtjusning, som sågo den.

Då det led mot aftonen blefvo likväl tältets innevånare störda midt i sin glädje.

Ett ljud hördes, som kom den tappreste bland dem att spritta till.

Det var en tigers rytande.

Genast började den lilla ungen rycka på kedjan af alla krafter och försökte slita sig lös.

Med ett högt jamande besvarade den det hemska tjutet utanför.

Plötsligt störtade en stor tigrinna in i tältet.

Hon grep den lilla ungen vid nacken och sönderslog med en spark kedjan, vid hvilken han varit fastbunden. Sedan vände hon sig mot utgången och rusade, med vindens snabbhet, tillbaka till småskogen.

Man bör ej vara ledsen, att icke något skott afflossades efter modren, då hon segrande ilade bort med sin unge.

Leoparden.

Leoparden är afvenledes en af kattslägtets jättar.

I Indien kallas den träd-tigern, emedan den är så vig och qvick, att den med största lätthet kan uppklätra i träden.

Leoparden är ett af de allra vackraste djuren uti kattsläktet.

Dess skapnad är mycket behaglig, och dess skinn är betäckt med vackra fläckar.

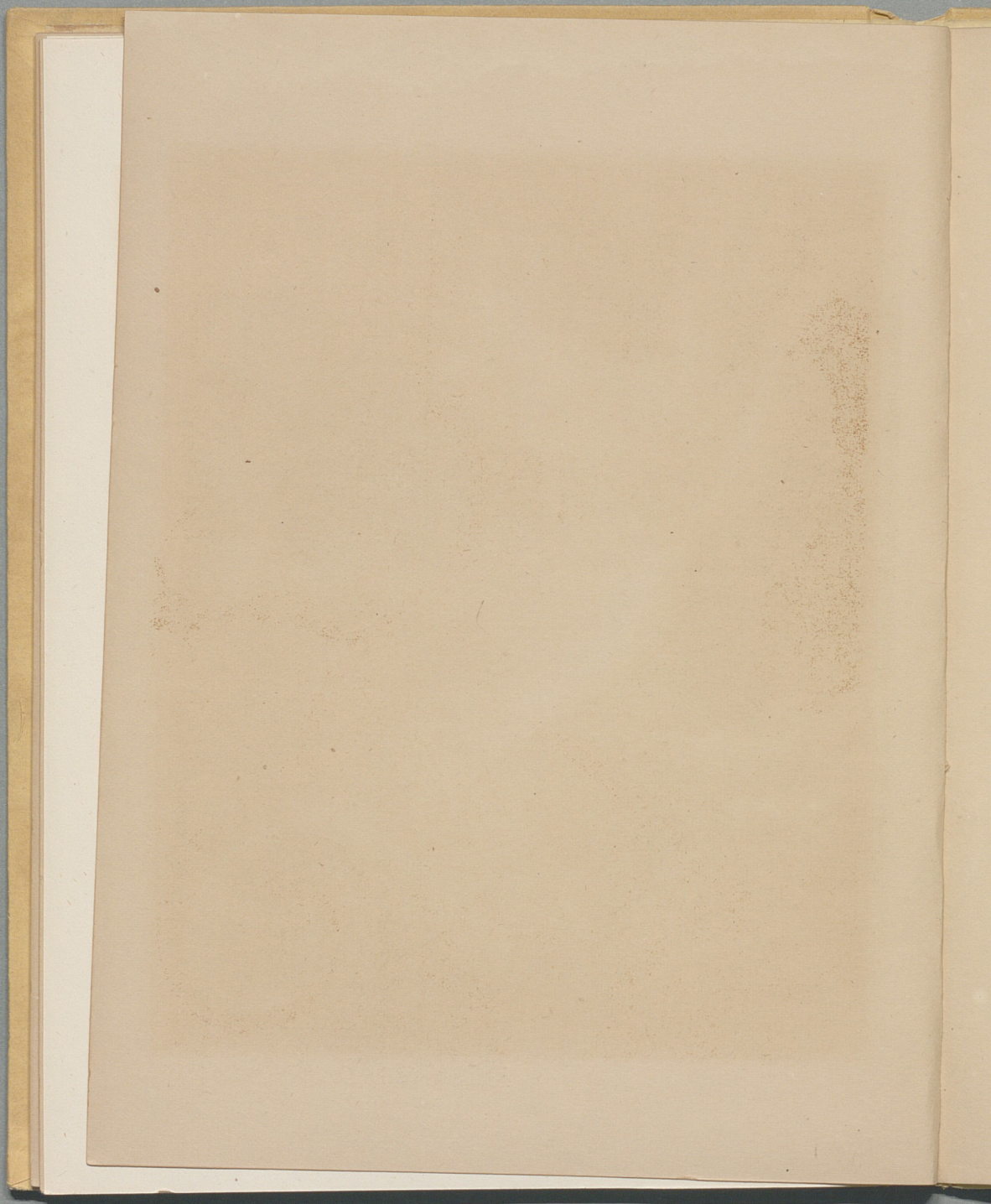
Leoparden har ofta blifvit tämjd och är då mycket lekfull.

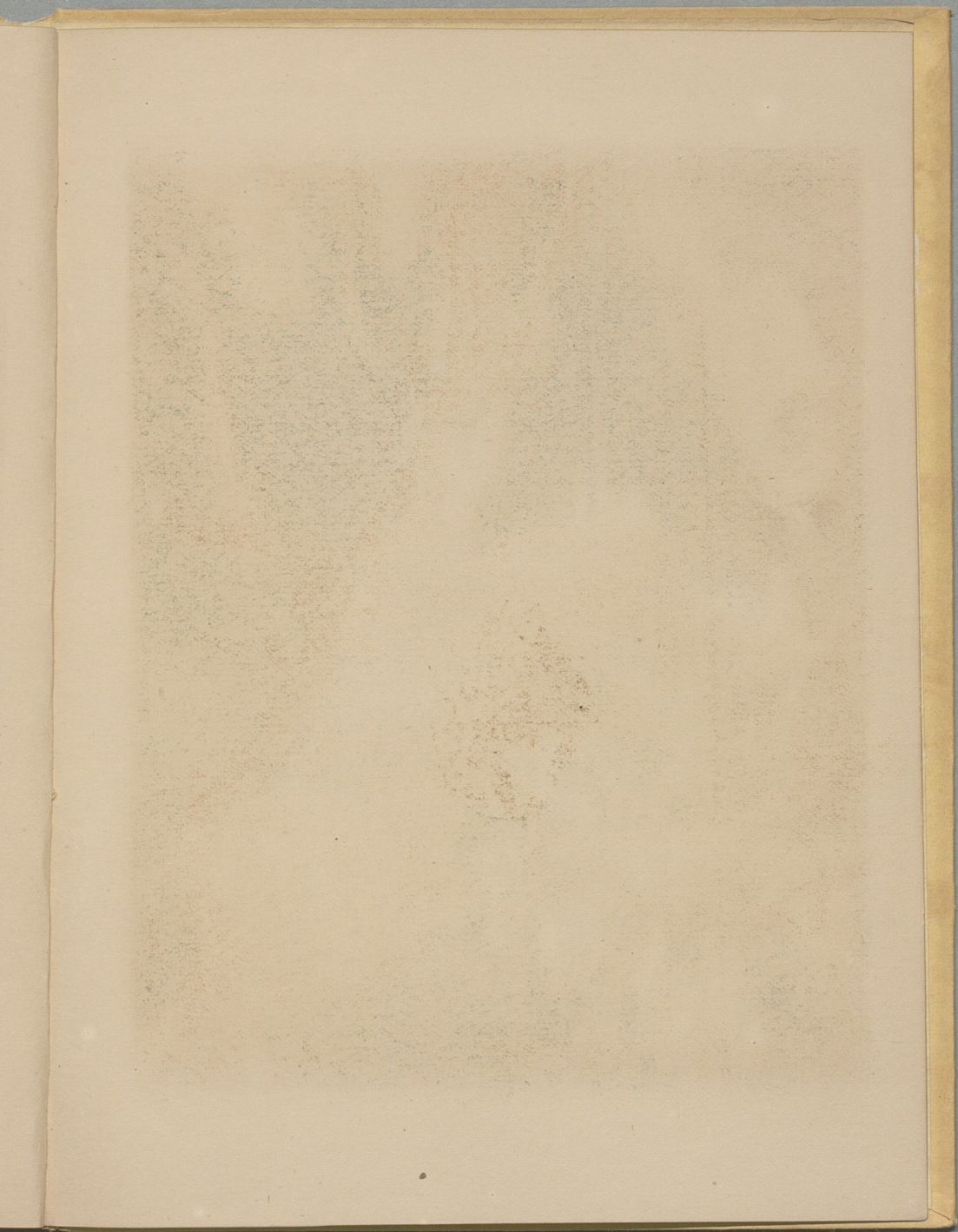
Leopardens ungar äro små vackra, behagliga varelser och leka med hvarandra som små kattungar.

I Indien tages stundom leoparden med på jagt; den är så from, att man kan föra den med sig som en vindthund.

Den föres till jagtplatsen i en täckt kärra, och så snart man får sigte på en flock hjortar eller antiloper, lössläpper man den. Då kryper han varligt framåt, tills han befinner sig några steg från hjorden. Med några skutt kastar han sig midt ibland djuren och faller med ett slag af tassens sitt offer till marken.

När en vild leopard är tvungen att taga sin tillflykt i ett träd, väljer han med stor skicklighet en plats, der hela hans kropp är dold för jägarne.

Leoparden hyser större afsky för vatten än tigern; men drifven af hunger eller af jägaren hetsad i vatten, visar han sig vara en god simmare och kan utan svårighet skaffa sig öfver en bred ström.

Jaguaren.

Jaguaren har sitt hem i nya världen. Äfven han är en af kattsläktets jättar. Hans pels är betäckt med mörka fläckar, något liknande leopardens.

Den föda jaguaren bäst tycker om är ap-kött; men det är ingen lätt sak för honom att fånga de viga djuren.

Ibland griper han dem likväl då de sofva, och står midt ibland dem, innan de märka det.

Några slag af hans tass kastar snart ned några af de sofvande aporna till marken. Jaguaren klättrar sedan ned och smörjer sig i godan ro.

I södra Amerikas skogar hör vandraren ofta jaguarens vilda tjut blandadt med apornas skri. Dessa ljud tillkännagifva det blodiga arbete, som föregår uppe i träden.

Jaguaren föder sig äfven af andra djur och är nog stark att döda en hjort eller en häst.

Om något djur, som är förföljdt af jaguaren, skulle taga sin tillflykt till vattendrag, vore det af föga nytta. Han störtar sig efter det i vattnet och griper snart sitt rof.

Jaguaren är också mycket förtjust i fisk och lurar derpå vid flodstränderna.

Så snart en fisk kommer nog nära, slår han till den med sin flinka tass och kastar den i land med sina hvassa klor.

Han fångar äfven foglar och hans rörelser äro så snabba, att han med ett språng är bredvid fogeln och slår ned på den, innan den hinner undkomma honom.

Svar på gåtorna och frågorna.

1. Hö. Is.
 2. Näfve.
 3. Klockan.
 4. Ö och Å.
 5. En grop.
 6. Fem fingrar.
 7. Ägg.
 8. Tennsoldater.
 9. Intet.
 10. En gåta.
-

Kungl. biblioteket

0 0000 000129170

På ALB. BONNIERS förlag har utkommit följande skrifter för barn:

Bilderböcker för små Barn.

Ny samling med praktfullt utstyrdta taflor.

- N:o 1. **Josefs historia.** Berättad efter bibliska historien i 24 scener.
Pris: 1: 25.
- N:o 2. **De tre Björnarne.** Med 6 stora taflor. 1: 25.
- N:o 3. **Katten i Stöflor.** Med 6 stora taflor. 1: 25.

(Denna samling kommer att fortsättas).

ASBJÖRNSEN och MOE. *Norska Folksagor och Äfventyr.* Svensk öfversättning af HERMAN HÖRNER. Med 4 teckningar af J. A. Malmström. Inb. i ett praktfullt litografiskt omslag. 2: 75.

BECHSTEIN, L., *Folksagor för Unga och Gamla.* Med 57 illustrationer af LUDV. RICHTER. Kart. 1: 50.

OLSSON, B. F., *Naturhistorisk Atlas* för Skolan och hemmet uti 623 figurer. Med förord af Professor Carl J. Sundevall. 1: 75. Inb. 2: 10.

ONKEL ADAM, *Små Historier, Sagor och Gåtor* m. m. Med illustrationer. Uti häften à 25 öre.

De så småskrifter, särdeles lämpliga till *Premieböcker för folkskolans barn*, säljas i paketer med 8 häften i hvarje paket. Ivarje paket kostar då endast 1 Rdr, hvilket blott utgör 12½ öre för hvarje häfte.

— *Linnea.* Tidning för barn. Med många illustrationer. Hvarje årgång häftad i kulört omslag. 3 Rdr.

Ritningar och Teckningar, Åttatio (80) för ungdom, att teckna efter på egen hand. 1: 25.

Skuggspel med händerna. En samling nya och roande skuggbilder till tidsfördrif för ungdom. 50 öre.

Småbarnsböcker. Sju stycken utkomna, hvardera med små berättelser, på prosa och vers, 8 à 16 färglagda taflor, samt pryddligt bundna i lithografieradt omslag. Pris: 1 Rdr stycket. Med följande särskilde titlar.

- N:o 1. För den lilla Barnaverlden. Taflor och Verser.
- ” 2. Lek och lärdom för de små.
- ” 3. Taflor ur lifvet för snälla gossar och flickor.
- ” 4. Barnens käraste Julbok.
- ” 5. Smått och Godt för små gossar och flickor.
- ” 6. Barnaförnj, Taflor och berättelser.
- ” 7. Roligt Tidsfördrif för barn.

Småbarnens Tidsfördrif. 200 bilder ur lifvet och naturen till åskådning och nöje för snälla barn. Aflångt kvartformat. Inb. 1: 50.

www.books2ebooks.eu